

בתי המשפט

פ 008064/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 20/01/2008

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

מדינת ישראל – משרד התעשייה והמסחר

בעניין:

המאשימה

טלי קינן

ע"י ב"כ עו"ד

נ ג ד

1. הדקה התשעים בע"מ

הנאשמת

ד"ר גיל אוריון

ע"י ב"כ עו"ד

גזר - דין

את כתב האישום המקורי, הגישה לבית המשפט ב- 31.12.06 עו"ד טלי קינן (להלן: "התובעת") בשם מדינת ישראל – משרד התעשייה והמסחר נגד חב' הדקה התשעים בע"מ (להלן: "החברה") ומנהלה מר צביקה הרשקוביץ (להלן: "הנאשם"). כתב האישום מייחס לחברה ולנאשם חיוב וגביית תוספת תשלום בגין ביטול עסקה בשיעור העולה על השיעור המותר על פי חוק, אי הכללת פרטים מלאים במסמך שנמסר ללקוח בעסקת מכר מרחוק, פרסום מחיר שירות שאיננו המחיר הכולל גם את התשלום בעבור שירות נלווה, ומבלי שלצרכן תהיה אפשרות לוותר על השירות הנלווה, אי פרסום פרטים מלאים בתקנון כדרישת החוק ביחס לעסקאות מכר מרחוק, הטעיית צרכן בעניין מהותי בעסקה. על פי כתב האישום כל העבירות בוצעו במהלך שנת 2006 במסגרת עיסוקם של הנאשמים במתן שירותי תיירות לצרכנים, בין השאר במכירת שירותי טיסות, נסיעות וחבילות, שפורסמו באתר האינטרנט של החברה www.daka.90.ynet.co.il. לנאשמים מיוחסות עבירות על סעיפים 2, 14ה(ב)(1), 17ד ו-14ג + 23 לחוק הגנת הצרכן תשמ"א-1981 (להלן: "החוק").

הקראת כתב האישום שנקבעה מלכתחילה ליום 15.2.07 נדחתה יותר מפעם לבקשת בא כוחם של הנאשמים עו"ד ד"ר גיל אוריון (להלן: "הסנגור"). משכך רק ב- 24.05.07 התקיים בפני הדיון הראשון בתיק זה. באותו מעמד העלה הסנגור טענות מקדמיות, ביניהן טענת אכיפה בררנית. הטענות נדחו בהחלטה מפורטת מיום- 28.8.07.

בישיבת יום 28.10.07 הודיעו ב"כ הצדדים על הסדר טיעון אליו הגיעו, שכלל המלצות לעונש. על פי ההסדר התובעת חזרה בה התובעת מהאשמת הנאשם, החברה הודתה בעובדות כתב האישום והורשעה בהתאם (ראו החלטה והכרעת דין בעמ' 12 ו-13 לפרוטוקול). בהתאם להסכמות שבניהם, ביקשו באי כוח הצדדים לגזור על החברה קנס בסך 90,000 ₪ בנוסף לחתימה על התחייבות בסך 50,000 ₪, עליה יחתום נציג מוסמך של החברה.

בטיעוניה לעונש עמדה התובעת על האינטרס הציבורי, שבהסדרת מחיריהם של כרטיסי טיסה וחבילות תיירות ופרסום ברור וחד משמעי של המחירים, בהתאם לדרישות חוק הגנת הצרכן. למרות העובדה שבכתב האישום שלושה אישומים ושבת המשפט מוסמך לגזור על החברה קנס מקסימאלי בסך 182,000 ₪, המליצה להסתפק בקנס המוסכם בסך 90,000 ₪, דהיינו 30,000 ₪ בגין כל אישום. לדעתה העונש המוצע ראוי בהתחשב בהודאה, בעברה הנקי של החברה ובחתימה על ההתחייבות שיש בה כדי לקדם הרתעה.

באופן טבעי ביקש גם הסנגור שלא להחמיר עם החברה. לדעתו היא ראויה להקלה בהתחשב בעשר שנות פעילותה בתחום התיירות, במהלכן שמרה על החוק ומעולם לא הסתבכה. מיד עם גילוי הליקויים, עשתה לתיקונם על פי לדרישות משרד התמ"ת, וזאת קודם להגשת כתב האישום נגדה. הסנגור נדרש למצבה העסקי המסובך של הנאשמת המשמשת, מתווכת בין הלקוחות לחברות התעופה, ומצויה למעשה בין הפטיש לסדן בכל הקשור להחזר דמי ביטול.

בתי המשפט

פ 008064/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 20/01/2008

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

לדעתו ההסדר לא חורג מרמת ענישה, ואיננו פוגע במדיניות משפטית רצויה. העבירות בוצעו בפרק זמן קצר יחסית וגרמו לנזק פעוט. לתמיכה בטיעוניו באשר לסבירותו של ההסדר וההצדקה שבאימוצו הפנה הסנגור למספר תקדימים, ביניהם פסה"ד המנחה בע"פ 1958/98 פלוגי נ' מ"י.

לאחר ששמעתי את הטיעונים ושקלתי את השיקולים הצריכים הגעתי למסקנות

כדלקמן:

1. ככלל, צודק הסנגור בטענתו שבתי המשפט נוהגים לכבד הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים במידה והוא סביר והגיוני ויש בו כדי לאזן בין האינטרסים הנוגדים לכאורה של הנאשם הספציפי מחד, וכלל הציבור מאידך. ככלל בתי המשפט אינם מתערבים בהסדרי טיעון המוגשים בפניהם וזאת בהתאם להלכה שיצאה מלפני בית המשפט העליון, בהרכב תשעה שופטים, בעפ 1958/98 פלוגי נ' מ"י, פ"ד נז (1), 577 בעמ' 590.

2. החוק מעניק קשת רחבה של הגנות לצרכן, כשמטרת המחוקק להעניק למינוח "הגנת הצרכן" תוכן ממשי ולא להשאירו כאות מתה עלי ספר. כבוד השופט שטרסברג-כהן בדנ"א 5712/01 ברזני נ' בזק חוזרת על הלכת בית המשפט העליון ברע"א 8733/96 לנגברט נ' מ"י ופוסקת שעל מנת ליישם את התכלית הצרכנית, התערב המחוקק בחוזים בין צדדים שאינם שווי כוחות והטיל על הספק (שהוא הצד החזק) חובת הגינות מוגברת כלפי הצרכן (שהוא הצד החלש). שמירה על יחסי הגינות בין ספק ללקוח, אפשרית אם הספק ימנע מלנצל מעמדו הכלכלי העדיף. אמינות השוק היא נגזרת מהגינות מסחרית המבטיחה מפגש רצונות אמיתי בין הצדדים לעסקה. עסקה המבוססת על טעות הצרכן, שמקורה באי גילויים המלא מראש של כל פרטי העסקה ותנאיה ואי עמידה במועד אספקת המוצר, היא עסקה המושתתת על טעות הקונה, איננה משקפת מפגש רצונות אמיתי וככזו איננה עסקה בין שווים.

3. מהכלל אל הפרט: במקרה שבדיון, למרות החשיבות שמייחס המחוקק לשמירה על זכויותיהם של הצרכנים במגוון העסקאות, ובעסקאות מסוג מכר מרחוק בפרט, ולמרות החומרה הנגזרת מהעובדה שהחברה הורשעה בשלוש עבירות שונות, כשכל אחת ויחודית לעצמה, יש מקום להקלה. ההקלה מתחייבת ממשקלם המצטבר של נתונים וטענות כדלקמן:

- א. עברה הנקי של הנאשמת שלא הסתבכה בפלילים בעשר שנות פעילותה בתחום התיירות.
 - ב. הודאתה שחשכה זמן שיפוטי רב.
 - ג. העבירות בוצעו בפרק זמן קצר, במהלך חודשים לא רבים באמצע שנת 2006.
 - ד. העובדה שהליקויים תוקנו עוד קודם להגשת כתב האישום
 - ה. הרשעת החברה בעבירות שבכתב האישום היא הרשעה תקדימית. בעובדה שבהרשעה תקדימית בית המשפט אינו נוהג למצות את מלוא חומרת הדין, במיוחד עם נאשם שעברו נקי.
 - ו. העונש המוסכם איננו מזערי, מה עוד שהוא כולל רכיב הרתעתי צופה פני עתיד.
3. אשר על כן על כן אני מוצאת את ההסדר סביר, מכבדת אותו וגוזרת כדלקמן:
- (א) קנס בסך 90,000 ₪ שישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מ-1.2.2008.
 - (ב) לא ישולם תשלום אחד במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפרעון מיידי.
 - (ג) חתימה על התחייבות בסך 50,000 ₪ שבמשך שנתיים מהיום לא תעבור הנאשמת עבירה מהעבירות בהן הורשעה בתיק זה.

הודעת זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

בתי המשפט

פ 008064/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 20/01/2008

בפני: כבוד השופטת דורית רייך-שפירא

1 ניתנה היום י"ג בשבט, תשס"ח (20 בינואר 2008) במעמד הצדדים.

2 דורית רייך-שפירא, שופטת

3

קלדנית: אורלי אמברצ'י